

PRÓBÁK, CSAPÁSOK ÉS LISTÁK

November 23., szombat délután

Isten mindig gondoskodott népéről... Jézus felhívta tanítványai figyelmét az ég madaraira: egyetlen veréb sem esik a földre anélkül, hogy mennyei Atyánk észre ne venné. Ha pedig a kis verébre is gondja van, akkor biztos, hogy becsesebbek számára azok, akikért Krisztus meghalt. Az ember értékes Isten szemében – ez a Golgota keresztyén vált nyilvánvalóvá.

Isten kegyelme és az elbukott emberiség iránt érzett szeretete végtelen, és folyamatosan árad a föld lakói felé. – *Az én életem ma*, 292. o.

Isten értelmet adott az embernek, hogy megérthesse a fontos dolgokat... Az igazság magaslatára emelte fel az embert, az elméjét egyre nagyobb magaslatokra irányította, és feltárta előtte az isteni gondolatokat. Az isteni gondoskodás könyvében, az élet könyvében minden ember számára fent van tartva egy oldal, amely tartalmazza élettörténetének minden apró részletét. Még a hajszálai is meg vannak számlálva. Isten sosem feledkezik meg gyermekeiről. – *The Upward Look*, 201. o.

A bátorság, a lelkierő, a hit és az Isten megmentő hatalmába vetett feltétlen bizalom nem egy pillanat műve. A mennyei eredetű tulajdonságok megszerzéséhez évek tapasztalata szükséges. Isten gyermekei már előzőleg a szent életre törekvéssel és az igazsághoz való szilárd ragaszkodással pecsételték meg sorsukat. Számtalan kísértés közepette tudták, hogy szilárdan ellen kell állniuk, máskülönben elbuknak. Érezték, hogy súlyos kötelesség vár rájuk. Azt is tudták, bármelyik órában felszólítást kaphatnak, hogy tegyék le fegyverzetüket. Ha életük anélkül zárulna le, hogy feladatukat nem végezték el, az örök veszteségük lenne. Buzgón elfogadták a menny világosságát, akár az első tanítványok Jézustól. Régen, amikor pusztákba és hegyekbe úzték

az őskeresztényeket, amikor föld alatti börtönökben haltak meg éhség, hideg, kínzások miatt, amikor a vértanúhalál látszott az egyetlen kiútnak szorongatott helyzetükből, még örvendeztek is, hogy Isten méltónak találta őket arra, hogy szenvedjenek az értük megfeszített Krisztusért. Ragyogó példájuk megnyugvás és bátorítás lesz Isten népének, akik majd olyan nyomorúságos időben élnek, amilyen még sohasem volt. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 213. o.

A Kálvárián hozott engesztelő áldozatban való hit által az őszinte, megmentő hit Istenbe vetett bizalommal párosul. A megigazított hívő Krisztusban látja egyedüli reményességét és Szabadítóját. Hit létezhet bizalom nélkül, de a bizalomból eredő ráhagyatkozás nem létezhet hit nélkül. A Krisztus szabadító hatalmát megismerő bűnösök az előrehaladásuk közben egyre nagyobb mértékben tesznek bizonyosságot erről a bizalomról. – *Szemelvények*, 3. köt., 192. o.

November 24., vasárnap – A történelem istene

Joakim uralkodásának első éveiben állandóan hangzott a közelgő végzetről szóló figyelmeztetés. Beteljesüléséhez közeledett az Úr szava, amelyet a próféták mondtak. Északon a hosszú ideig elsőbbséget tartó asszír hatalom már nem uralkodott a népeken. Délen Egyiptom nemsokára végzetes vereséget szenvedett, amelynek hatalmában hiába bízott Júda királya. Keleten egy új világhatalom – Babilon – lépett elő teljesen váratlanul, és gyorsan háttérbe szorított minden más népet.

Isten néhány rövid év múltán Babilont használta eszközü, hogy kitöltse haragját a megátalkodott Júdán... Egyik csoportot a másik után – először csak kevés embert, majd később ezreket és tízezreket – vittek fogságba Sineár földjére, és a száműzöttek sorsára juttatták őket. Joakim, Joakin, Sedékiás Júda királyai egymás után a babilóniai uralkodó hűbéresei lettek, és mindannyian fellázkodtak. Az engedetlen nemzet egyre súlyosabb büntetést kapott, míg végül az egész ország elpusztult, Jeruzsálemet feldúlták és felégették; a Salamon építette templomot lerombolták. Júda országa összeomlott, és soha többé nem foglalta el korábbi helyét a föld népei között. – *Próféták és királyok*, 422. o.

A próféta először a jól ismert dolgokra emlékeztette Belsazárt, de nem tanulta meg belőlük azt az alázatosságot, amely megmenthette volna. Beszélt Nabukodonozor bűnéről és bukásáról, valamint arról, hogyan bánt vele az Úr. Beszélt a neki adott hatalomról és dicsőségről. Elmondta, milyen büntetést kapott kevélységeért, majd ezután elismerte Izrael Istenének hatalmát és irgalmát. Dániel bátran és félreérthetetlenül megfedtte Belsazárt súlyos gonoszságáért... Alkalma lett volna megismerni és követni az igaz Istent, de nem szívlelte meg a leckéket. Ezért most aratnia kell lázadása következményét...

Eszeveszett ostoba életüknek ezen az utolsó éjszakáján Belsazár és főurai betöltötték a saját és a káldeus birodalom bűneinek mértékét. Isten nem háríthatta el a közelgő veszedelmet. Számos intézkedésével igyekezett törvénye tiszteletére megtanítani őket. „Gyógyígtattuk Babilont – nyilatkoztatta ki azokról, akiknek ítélete most az egekig ért –, de nem gyógyult meg” (Jer 51:9). Az emberi szív megdöbbentő romlottsága miatt Isten végül szükségesnek látta, hogy kimondja a megmásíthatatlan ítéletet: Belsazár elbukik, és birodalma mások kezébe kerül. – *Próféták és királyok*, 529–530. o.

Az Úr így szól: Menjetek be szobátokba, és csendesen folytassatok belső párbeszédet a szívetekkel! Hallgassatok az igazság és a lelkiismeret szavára! Semmi sem nyújt olyan világos képet önmagatokról, mint a titkos ima. Isten, aki mindent lát és mindent tud, megvilágítja majd értelmeteket és felelni fog könnyörgéseitekre. Eddig elhanyagolt, de magától értetődő, egyszerű kötelességek világosodnak meg előttetek. Kössetek szövetséget Istennel, miszerint átengeditek magatokat, teljes valótokat a szolgálatára. – *Bizonyágtételek*, 5. köt., 163. o.

November 25., hétfő – A városaikban

Isten szíve sosem vágyódott mélyebb szeretettel és szánakozóbb gyengésséggel földi gyermekei után, mint most. Sosem volt idő, mikor készségesebben várta volna a kínálkozó alkalmakat, hogy többet tegyen népéért, mint ma. Tanítani fogja, és megmenti az általa elrendelt úton való menekülést választókat. A lelki ember felismeri a lelki dolgokat, és mindenütt ott látja Isten jelenlétét, keze művét. Az ellenség ravasz

és gonosz módszerével kivezette őszüleinket az Éden kertjéből, az ártatlanságból, tisztaságból a bűnbe és kimondhatatlan nyomorúságba. Azóta is egyre pusztít. Ez utolsó időkben minden erejével, mindennel, ami rendelkezésére áll, az emberek romlásba döntésén mesterkedik. – *Bizonyágtételek*, 3. köt., 455. o.

Igaz, hogy érnek bennünket csalódások, és számítanunk kell a megpróbáltatásokra, azonban minden ügyünket, akár kicsi, akár nagy, bízzuk hittel Istenre. Nem ejti zavarba panaszaink sokasága, és nem terheljük túl a gondjainkkal. Gondoskodó figyelme kiterjed minden emberre és otthonra. Érdeklí mindaz, ami gyermekeivel történik, és együtt érez velünk minden bánatunkban. Számon tart minden könnyet, és megindul erőtlenségünkön. A szenvedések és próbák a mi érdekünkben munkálják bennünk a szeretetből fakadó szándéka megvalósulását, hogy elnyerjük szentségét, és részesüljünk abban az örömben, amely Teremtőnk jelenlétében rejlik. – *Az én életem ma*, 292. o.

Isten ismer minden embert. Ha megnyílhatna a szemetek, látnátok az örök jogosságot, amint világunkban tevékenykedik. Hatalmas, nem ember irányítása alatt álló értelem munkálkodik. Az ember azt képzelheti, hogy ő irányítja az ügyeket, ennek ellenére magasabb erők hatnak. Isten szolgálai tudják, hogy az Úr fáradozik Sátán terveinek ellensúlyozásán. Akik nem ismerik Istent, nem ismerhetik fel lépéseit. Kerék végzi feladatát a keréken belül. A gépezet bonyolultsága látszólag annyira zavarba ejtő, hogy az ember csak a teljes bonyolultságot látja. Ám az isteni kéz, mint Ezékiel látta, a keréken nyugszik, így a részek teljes összhangban mozognak, mindegyik egyéni önállósággal végzi a maga külön feladatát. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1161. o.

Ha Isten gondolatai a mi gondolataink is, akkor akaratumk az isteni akarat részévé válik, és az Úr által kijelölt úton járunk. Mint ahogyan a kisgyermek is szerető édesapja kezét fogva lépdel bizalommal akár sötét van, akár süt a nap, úgy kell Isten fiainak és leányainak is Jézussal járni örömben és nehézségben egyaránt...

Az Istent szerető lélek abban leli örömét, hogy szorosan a közelében, a mennyei állandó közösségben él. A beszélgetés Istennel szívének

állandó szokásává válik, és akkor a gonosz erejét veszíti, mivel Sátán nem időzhet az Úrhoz szorosan ragaszkodó lélek közelében. Ha Jézus a társad, nem engedsz meg magadnak hiábavaló, szennyes gondolatokat, és nem szólsz olyan szavakat, amelyekkel megszomorítanád Őt, aki azért jött, hogy megszentelje a lelkedet. – *That I May Know Him*, 250. o

November 26., kedd – Hol vannak a papok?

Ezsdrás arra számított, hogy sokan fognak visszatérni Jeruzsálembe. De elszomorítóan kevés számúzottet érintett meg a hívás. Sokan, akik házakat és földeket szereztek, nem akarták feláldozni javaikat. Szerették a nyugalmat és kényelmet, szívesebben maradtak. Példájuk akadályozott másokat is, akik talán úgy döntöttek volna, hogy sorsukat összekötik a hitben előrehaladókkal.

Amikor Ezsdrás végignézett az összegyűlt csapaton, megdöbbenve látta, hogy a Lévi fiai közül senki sincs ott. Hol vannak a templom szent szolgálatára elkülönített törzs tagjai? A „ki van az Úr mellett?” kérdésre a lévítáknak kellett volna először jelentkezniük. – *Próféták és királyok*, 612. o.

Számos nehézségen át érjük el a mennyek országát. Ha Krisztus dicsőségének részeseivé akarunk válni, akkor részesednünk kell a szenvedéseiből is... Ő győzött helyettünk. Akkor tehát legyünk félénkek és gyávák a próbák láttán, amelyekkel szembesülnünk kell? (...)

Amikor panaszkodás helyett mélységes hálát fogunk érezni Isten irgalmáért és szerető jóságáért, akkor dicsőítjük Őt. Ha majd Isten szerető gondoskodása, valamint a jó Pásztor figyelmes együttérzése lesz beszélgetéseink tárgya, akkor a szív többé nem fog önző és hálátlan módon zúgolódní. Akik igazán hisznek Istenben, azokból csendes, kristálytisza forrásként árad majd a dicsőítés. Így szólnak: „Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.” (...)

Ha Jézus nyomdokait követve végezzük azt a munkát, amit az Úr elvár tőlünk, akkor szívünk szent hárfává válik, melynek minden húrja dicsőséget szerez és hálát mond annak, akit Isten elküldött, hogy elvegye a világ bűneit. – *Isten fiai és leányai*, 198. o.

Milyen a mennybe vezető ösvény? Talán tele van hívogató kényelemmel? Nem. Szűk és kényelmetlen ösvény az; a harc, a próba, a nehézség és a szenvedés ösvénye. Vezetőnk, Jézus Krisztus semmit nem rejtett el előlünk a megvívandó csatáinkat illetően. Elénk teszi a térképet, és megmutatja az utat... „E világon nyomorúságtok lészen” (Jn 16:33). Az apostol visszhangozza Krisztus szavait: „Sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk” (Csel 14:22). (...)

Zarándoklatunk igazán magányos és fájdalmas lenne, ha nem Jézusért haladnánk előre. „Nem hagylak titeket árváku” – mondja (Jn 14:18). Gyűjtsünk össze minden lejegyzett ígéretet! Ismételgessük azokat nappal, elmélkedjünk róluk éjszaka, és legyünk boldogok! – *Szemelvények*, 2. köt., 243–244. o.

November 27., szerda – Alázatosan isten előtt

Azoknak a feltételeknek az ismerete, amelyek alapján továbbra is élvezhetik Isten pártfogását, a szokványosnál ünnepélyesebbé tette az odaszentelődési istentiszteletet, amelyet Ezsdrás és hűséges csapata közvetlenül az indulás előtt tartott. „Ekkor böjtöt hirdettem ott az Ahavá folyó mellett – mondta Ezsdrás erről az eseményről –, hogy megalázzuk magunkat Istenünk előtt, és jó utat kérjünk tőle magunknak, hozzátartozóinknak és minden jószágunknak.” „Böjtöltünk tehát és könyörögtünk ezért Istenünkhöz, Ő pedig meghallgatott minket.” (Ezsd 8:21, 23) – *Próféták és királyok*, 616. o.

Az üdvösségre vezető hit nem alkalmi hit, nem pusztán értelemmel való belátás, hanem amely a szív mélyén gyökerezik, és személyes Megváltójaként ragadja meg Krisztust, aki véglegesen képes üdvözíteni mindenkit, aki az Atyához jön általa. Nem valódi a hited, ha azt hiszed, hogy Jézus másokat üdvözíthet, de téged nem. Valódi hit akkor nyilvánul meg, amikor a lélek az üdvösség egyedüli reményeként kapaszkodik Jézusba. Ez a hit arra készíti birtokosát, hogy lelkének minden szeretetét Krisztusra irányítsa. Értelme a Szentlélek irányítása alatt van, jelleme pedig az isteni hasonlatosság mintájára alakul. Hite nem holt, hanem szeretet által munkálkodó hit, ami arra indítja, hogy Krisztus

szépségére tekintsen, és átalakuljon az isteni jellemre. – *Szemelvények*, 1. köt., 391. o.

Ezsdrás óvatossága, amellyel az Úr kincsének szállításáról és biztonságáról gondoskodott, valamire tanít, amivel érdemes komolyan foglalkozni. Ezsdrás csak azokat választotta ki, akiknek megbízhatósága kiállta a próbát, és világos eligazítást adott nekik felelősségükről. Azzal, hogy megbízott becsületes tisztviselőket – kincstárosokat – az Úr javainak kezelésével, Ezsdrás elismerte az Isten munkájával kapcsolatos rend és szervezés szükségességét és fontosságát.

A néhány nap alatt, amíg a zsidók a folyónál időztek, minden szükséges intézkedés megtörtént a hosszú útra. „Elindultunk – írja Ezsdrás – az Ahavá folyó mellől az első hónap tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk. Istenünk ereje velünk volt, és megmentett bennünket az úton ólálkodó ellenségtől.” (Ezsd 8:31) Az út mintegy négy hónapig tartott. Az Ezsdrást kísérő több ezer főnyi tömeg – beleértve az asszonyokat és gyermekeket – csak lassan tudott haladni. De mindenki sértetlen maradt. Isten féken tartotta az ellenséget, hogy ne ártsanak nekik. Útjuk szerencsés volt. Artaxerxes uralkodásának hetedik évében, az ötödik hónap első napján megérkeztek Jeruzsálembe. – *Próféták és királyok*, 617. o.

November 28., csütörtök – A szent városban

Miközben Nehémiás Isten segítségéért könyörgött, nem ült összekulcsolt kézzel, úgy vélekedve, hogy neki nincs most mit tennie, nincs elvégzendő feladata annak érdekében, hogy a Jeruzsálem helyreállítására irányuló szándékát kivitelezze. Bámulatatos körülmétekről és előrelátásról téve tanúságot, tett meg minden szükséges előkészületet a vállalkozás sikerének biztosítására. Minden egyes mozdulatát nagy elővigyázatosság jellemezte.

E szent férfiú [Nehémiás] példája tanulságul szolgáljon Isten egész népének, miszerint nem elég hitben imádkozniuk, de eközben szorgalmasan és hűségesen kell munkálkodniuk. Hány nehézséggel találjuk szembe magunkat, hányszor hátrátatjuk a Gondviselés értünk való

munkálkodását, mivel a körütekintést, az előrelátást és a gondosságot úgy tekintjük, mint amiknek kevés közük van a valláshoz! Ez súlyos tévedés! Kötelességünk művelni és ápolni minden olyan képességet, ami Isten hatékonyabb munkásaivá tesz bennünket. A gondos mérlegelés és a kiérlelt tervek éppoly alapvetőek a mai idők szent vállalkozásainak sikerre vitelében, mint Nehémiás korában. – *Keresztény szolgálata*, 239. o.

Az Emberfia közeli eljövételébe vetett hit nem készíti a keresztényt hanyagságra mindennapi dolgaiban. A Krisztus közeli eljövételére várakozók nem lesznek tétlenek, hanem szorgalmasak a munkáikban. Nem végzik felületesen és becstelenül munkájukat, hanem megbízhatóan, gyorsan és alaposan. Azt képzelik, hogy az evilági dolgokban való hanyag figyelmetlenségük a lelkeségüket és azt bizonyítja, hogy elkülönültek a világtól, de súlyos csalódás áldozatai. Szavahihe-tőségük, megbízhatóságuk és becsületességük a mindennapi életben kerül próbára, ott vizsgázik. Ha hűségesek itt a kicsiben, megbízhatók lesznek majd a nagyban is.

Az Úr elém tárta, hogy sokan ezen a ponton fognak megbukni a vizsgán. Az emberek ideiglenes ügyeik intézése közben mutatják ki igaz jellemüket. Embertársaikkal való bánásmódjukban megbízhatatlanok, ügyeskedők, áskálódók, becstelenek. Nem veszik eszükbe, hogy a jövő, a halhatatlan élet megtartása attól függ, most hogyan viselkednek az élet dolgaiban, és a legszigorúbb becsületesség elengedhetetlen a szent jellem kialakításához. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 309. o.

Gyakran előfordul, hogy azok, akik olyan helyen dolgoznak, ahol a munka nem túl régen kezdődött, nélkülözniük kell a szükséges eszközöket. Munkájuk az ilyen eszközök hiánya miatt eredménytelennek látszik, de nem kell aggódniuk! Vigyék az egész ügyet imában Isten elé! Amikor új területen próbáltunk munkát kezdeni, gyakran ütköztünk lehetőségeink határába. Néha úgy tűnt, hogy tovább már nem haladhatunk. De magunkat mindenkor megtagadva, könyörgéseinket folyamatosan a mennyei trón elé tártuk. Isten odafigyelt és választ küldött imáinkra: anyagiakat a mű előbbre vitelére.

Hozzátok minden gondolatotokat a Megváltó lábaihoz! „Kérjétek és megkapjátok...” (Jn 16:24). Dolgozzatok, imádkozzatok és higgyetek teljes szívvel! Ne várjátok, hogy a pénz a kezetekbe kerül, mielőtt bármit is tennétek! Menjetek előre hitben! (...) Miközben Istenhez imádkoztok segítségért, tanuljatok meg hinni. Gyakoroljátok az önmegtagadást, mert Krisztus egész élete földünkön az önmegtagadás élete volt. Azért jött, hogy megmutassa, mivé kell válnunk, és mit kell tennünk, hogy örök életet nyerjünk.

Tedd meg, ami tőled telik, aztán várj türelemmel, reményteljesen és örömmel, mert Isten ígérete nem maradhat el. – *Szemelvények*, 1. köt., 87–88. o.

November 29., péntek – További tanulmányozásra
Jézushoz vezető út: „A tanítványság próbaköve” című fejezet.